

Quintessenz
ЛУЖНОСЛОВЕНСКИ ФИЛОЛОГ

ПОВРЕМЕНИ СПИС

ЗА СЛОВЕНСКУ ФИЛОЛОГИЈУ И ЛИНГВИСТИКУ

УРЕЂУЈЕ

А. БЕЛИЋ

УЗ

СТАЛНУ САРАДЊУ

г. г. А. МЕЈЕ-А, проф. Collège de France, А. СТОЈИЋЕВИЋА, проф. Унив. у Љубљани, К. НИЧА, проф. Унив. у Кракову, Љ. СТОЈАНОВИЋА, акад. у Београду, М. РЕШЕТАРА, проф. Унив. у Загребу, О. ХУЈЕРА, проф. Унив. у Прагу, Р. НАХТИГАЛА, проф. Унив. у Љубљани, СТ. ИВШИЋА, проф. Унив. у Загребу, СТ. М. КУЉБАКИНА, проф. Унив. у Београду, ФР. ИЛЕШИЋА, проф. Унив. у Загребу, ФР. РАМОВША, проф. Унив. у Љубљани и Х. БАРИЋА, проф. Унив. у Београду.

КЊИГА V.

БЕОГРАД 1925—1926.

повело за *zül* (< *zoh*), где је било одискона средње -l. Процес је, дакле, био обратан од *zūz zū*, куда је -t дошло аналогijом.

Интересантне су, с обзиром на -ot, стране речи: *otár, púšť* (*Polster*), *bólta* (*volta*), *vbđgat* (*folgen*). Очекивану замену имају само прве две речи. Реч *bólta*, примљена је од талианских мајстора, и то са средњим -t, које није било подвргнуто никаквим променама, а *vbđgat* дошло је у народ путем цркве, те је пучком етимологијом наслоњено на именицу *bđg*. На тај начин разумљива је и супституција *b* за немачко *f*.

M. Matković.

4. „Malinovac.“

U zagrebačkom „Nastavnom Vjesniku“ XXXIII, sv. 3 i 4 debatuje se o tome, je li hrvatsko-srpski bolje reći: „malinov sok“ ili „malinin sok“ te se filolozi prepiru o nastavcima „-ov“ i „-in“. Taj se „problem“ mogao istom sada ispoljiti zato što se u kafanama, barem u Hrvatskoj, obično čuje samo „Himbeersaft“. Međutim za Slovence taj problem ne postoji niti za njih postoji kao mono-tyrannus tuđi „Himbeersaft“; kod Slovenaca vredi „malinovec“ i rođena su mu braća imena drugih pića, načinjenih od dotičnog voća, napr.: črešnja — črešnjevec; brinje — brinjevec (brina — brinovec); hruška — hruškovec; tropina — tropinovec; višnja — višnjovec. Imade i: krompirjevec i Pleteršnik navodi „jabolkovec“ (iako je običniji jabolčnik ili jabolčnica) i „slivovec“ uz običnu slivovicu. Osnovne su reči ženski substantivi: črešnja, (brina), hruška, tropina, višnja, pa i malina, a od njih su preko adjektivnog sloga -ov- načinjeni novi substantivi. Kad bismo prema tome morali birati između „malinov sok“ i „malinin sok“, filološki bismo svakako morali prvenstvo dati „malinovu soku“, ali i „malinov sok“ kao složen izraz naličio bi bez potrebe previše na svoj nemački izvor, na složenu reč: Himbeer-saft.

Prema tome nema dvojbe, da je jedino dobro govoriti: malinovac. Ne smeta, što su dosad ovako govorili samo Slovenci; tā barem što se tiče tvorbe reči, mi imademo samo jedan jezik: srpskohrvatsko-slovenački. Uostalom ima Ak. Rj. jabukovac u značenju „mustum“. Isp. takođe višnjovača („višnjeva rakija“), jabukovača i sl. u srpskohrvatskom; obični su pridevi od ovakvih imenica u srpskohrvatskom na ov, isp. vrbov, kruškov, lipov, šljivov itd.

Zagreb.

Dr. Fr. Ilesić.